خبر

پیوستن ناشران جدید به پویش «راویان سرزمین زیتون»

انتشارات قدر ولایت، تلاوت آرامش، سیمای فلق، مطاف عشق و حماسه یاران به پویش راویان سرزمین زیتون پیوستند. پویش راویان سرزمین زیتون که به همت مجمع ناشران انقلاب اسلامی طراحی شده، برای تقویت جریان‌سازی تولید کتاب با موضوع فلسطین و یاری‌رسانی به ناشران لبنان کار خود را آغاز کرده و پذیرای پیوستن دیگر ناشران کشور است. چهار محور اصلی این پویش شامل این موارد است:۱. حرکت جدی در تولید کتاب‌های خوب برای روایت ماندگار این نبرد تاریخی در فلسطین ۲. عقد اخوت ناشران ایرانی با ناشرهای لبنانی آسیب‌دیده از تجاوز رژیم صهیونی برای کمک به احیای انتشارات‌های ایشان. برای این اقدام، ناشران محترم با ارتباط‌گرفتن با حساب کاربری @ketab_nashr در پیام‌رسان‌های بله و ایتا و تلگرام اعلام آمادگی کنند. ۳. مشارکت در تأمین مبلغ جایزه جهانی ادبیات فلسطین برای تقویت جریان تولید روایت مقاومت و فلسطین.

۴. مشارکت در تأمین قرآن و کتاب‌های ادعیه و کتاب‌های کودک و نوجوان غیرفارسی برای مردم لبنان. ناشران ارجمند می‌توانند در تأمین کتب کودک و نوجوان و همچنین قرآن کریم و ادعیه غیرفارسی برای مردم لبنان همکاری کرده و این کتاب‌ها را برای جمع‌آوری و ارسال به لبنان به انتشارات شهید کاظمی به آدرس: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، واحد ۱۳۱، کدپستی: ۳۷۱۵۶۹۹۹۶۸ تحویل دهند.

مصائب استاندار

در روز جهانی انیمیشن با جمعی از کارگردانان ایرانی، چالش‌ها و ظرفیت‌های بالقوه این هن

نسرین بختیاری
گروه فرهنگ و هنر

کار در عرصه انیمیشن همواره پرسود بوده و آورده مالی بسیار خوبی برای تولیدکنندگان این هنر ـ صنعت داشته است. در سطح جهانی انواع انیمیشن رایانه‌ای، استاپ‌موشن و سنتی، فروش گیشه پرنوسان، اما رو به رشد داشته و در طول سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۹ به مدت ۲۵ سال، فروش انیمیشن‌های سینمایی در جهان ۱۴ برابر شده است. همین الان که در سال ۲۰۲۴ قرار داریم، ۱۲ فیلم برتر انیمیشن در میان ۵۰ فیلم پرفروش تمام دوران‌های سینما قرار دارند. در سطح ملی هم، اگرچه پویانمایی صنعت نوپایی در ایران است و در شروع کار به طور مسلم هزاران خلأ فنی و تکنیکی و البته محتوایی پیش‌روی انیماتورهای ایرانی است، اما به مرور این مشکلات برطرف شد و سازمان‌های مختلف در بدنه دولت از قبیل مرکز پویانمایی صبا (وابسته به صداوسیما)، بنیاد سینمایی فارابی، سازمان توسعه سینمایی سوره و اوج در تولید انیمیشن مشارکت کردند. در چند سال اخیر نیز تولید انیمیشن‌هایی مانند ببعی قهرمان، بچه‌زرنگ، پسر دلفینی، آخرین داستان، فیلشاه و ... نشان داد که انیمیشن ایران در بخش محتوایی، فنی و تکنیکی به پیشرفت چشمگیر و قابل توجهی رسیده و بازار این هنر ـ صنعت نیز باتوجه به فروش این روزهای فیلم «ببعی قهرمان» که در یک ماه اکران ۳۰ میلیارد فروش داشته یا فروش ۶۲ میلیارد تومانی «بچه‌زرنگ» به کارگردانی بهنود نکویی در سال ۱۴۰۲ آن را در جایگاه ششمین فیلم پرفروش سال قرار می‌دهد، رونق خوبی داشته است. از سوی دیگر انیمیشن بخشی جدی جهت فرهنگ‌سازی برای نسل آینده است و سینمایی استراتژیک در دنیا به حساب می‌آید. کافی است اخبار که به واسطه اکران بچه‌زرنگ در عرصه بین‌المللی رقم خورد را دنبال کنیم که حتی تا دل دشمن تمدنی ایران هم پیش رفت و روی پرده سینما اسرائیل به نمایش درآمد. بخش جالب ماجرا اینجاست که پس از آن که این انیمیشن ایرانی سر از سینمای اسرائیل درآورد و به فروش خوبی رسید، اسرائیلی‌ها فهمیدند از ایران رودست خورده‌اند و در ابتدا همه چیز را کتمان کردند و گفتند ایرانی بودن فیلم ادعایی سراسر هذیان است و سازنده این انیمیشن مالزی است نه ایران؛ اما واقعیت این بود که این انیمیشن ایرانی در سرزمین‌های اشغالی از راه یک شرکت پخش‌کننده که با واسط مالزیایی به نام «ببر سخنگو» کار می‌کرد، به زبان عبری روی پرده رفته است. این موضوع، برای ما بسیار امیدوارکننده است، چرا که نشان می‌دهد برد انیمیشن‌های با کیفیت ایرانی به گونه‌ای است که می‌تواند با بهترین‌های دنیا رقابت کند. این مسائل موجب شد که در گزارش پیش‌رو سراغ انیماتورهایی از چون بهرام عظیمی، حامد جعفری، بهنود نکویی، کیانوش دالوند، حسین صفارزادگان و سیدا حمد علمدار برویم که در سال‌های اخیر آثارشان از مقبولیت قابل توجهی برخوردار بوده و از آنها استقبال شده تا درباره وضعیت تولید انیمیشن در ایران، مشکلات و چالش‌های حال حاضر صحبت کنیم که در ادامه از نظر می‌گذرانید.

مشکل اصلی تأمین نیروی انسانی است

یکی از اولین هنرمندانی که سراغش رفتیم بهرام عظیمی، کارگردان باسابقه انیمیشن است. او جزو اولین کارگردانانی است که با خلق شخصیت‌های سیا ساکتی تلاش کرد فرهنگ رانندگی را در میان مردم جا بیندازد که از آن استقبال زیادی شد. پس از آن عظیمی با تولید انیمیشن «تهران ۱۵۰۰» گامی به جلو برداشت و از این انیمیشن نیز استقبال شد. این کارگردان درباره وضعیت فعلی انیمیشن ایران به جام‌جم گفت: الان که در میانه سال ۱۴۰۳ هستیم، مشکلات تولید انیمیشن این است که هنوز نیاز به بودجه و حمایت دولتی داریم، چون انیمیشن سینمایی زمانبر است و ساخت آن در بهترین حالت ۳ ـ ۲ سال و به‌طور معمولی ۴ ـ ۳ سال طول می‌کشد و بخش خصوصی نمی‌آید صد میلیارد برای انیمیشن سرمایه‌گذاری کند. او با اشاره به این که از مزیت‌های کار انیمیشن در کشور حمایت همیشگی دولت بوده افزود: درحال حاضر به‌تدریج تعدادی تهیه‌کننده خصوصی هم پیش می‌آیند؛ چون موفقیت‌های اخیر انیمیشن‌های سینمایی را دیدند.

دردسرهای جذب سرمایه و بودجه

عظیمی درباره تهیه‌کنندگان انیمیشن نیز بیان کرد: وقتی بحث تهیه‌کننده پیش می‌آید، فکر می‌کنیم که این افراد خیلی کاسبند ـ نگاه تجاری دارند ـ اما این طور نیست و بسیاری از آنها روحیه هنری، فرهنگی و پول را با هم دارند و علاقه‌مندند اتفاقی در این زمینه بیفتد. پس مشکل اول ما سرمایه‌گذاری و بودجه است، چون کارهای ما هزینه‌های بالایی به همراه دارد. این کارگردان انیمیشن که سال‌ها پیش تهران ۱۵۰۰ را ساخته، درباره میزان هزینه تمام‌شده آن تشریح کرد: حدود ۱۲ سال پیش حدود دومیلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان هزینه تولید تهران ۱۵۰۰ شد. در همان سال هزینه ساخت فیلم‌های سینمایی با حضور بازیگران مطرح بیشتر از ۵۰۰ میلیون تومان نبود. ۵۰۰ میلیون کجا و دومیلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان کجا؟ کار ما پنج سال و کار پروژه‌های دیگر دو ماه طول می‌کشید. پس تهیه‌کننده ما مرحوم ابوالحسنی ریسک و هزینه کرد و اتفاقی که برای ما افتاد، خیلی خوب بود و حداقل این امید را به ما می‌داد که امکان تولید فیلم سینمایی انیمیشن در کشور وجود دارد.

اعتبار بخشی به انیمیشن‌های سینمایی

عظیمی یادآوری کرد: اگر درحال حاضر در کشورمان فیلم سینمایی انیمیشن خوب تولید کنیم، مشکل اکران و جشنواره نداریم و حتی هیأت انتخاب می‌گوید به دلیل سینمایی بودن انیمیشن، مستقیم به بخش مسابقه وارد شود. چنان‌که در جشنواره فجر ۱۴۰۲ داور بودم و چهار فیلم انیمیشن در بخش مسابقه بدون دیدن هیات داوران به بخش مسابقه آمدند و این در حالی بود که فیلم افراد مطرحی مثل مهران مدیری - ساعت ۶ صبح - دیده و رد شد. این انیماتور با بیان این‌که اگر شما ۱۰ سال پیش درباره مشکلات انیمیشن ایران با من صحبت می‌کردید، می‌گفتم از نظر تکنیکی، سخت‌افزار و نرم‌افزار مشکل داریم، افزود: امروز هیچ‌کدام از این مشکلات را نداریم. درست است که از نظر تکنیکی به پای کمپانی‌های بزرگ دنیا نمی‌رسیم، اما کارمان قابل قبول است. تا ۱۰ سال پیش با امکانات زیر استاندارد کار می‌کردیم، اما الان مشکلات تا حدود زیادی مرتفع و استقبال از انیمیشن زیاد شده و کارها فروش خوبی دارد.

گریز استعدادها و تخصص‌ها

او با بیان این‌که بزرگترین مشکل ما در زمینه انیمیشن نیروی انسانی است، ادامه داد: اگر همین الان ۱۰۰ میلیارد در اختیار انیماتورهایی مثل من بگذارید و بگویید همان قصه خوبی که تعریف کردی را بساز؛ نمی‌توانم گروه انیماتور جور کنم. در صورتی که ۱۰ سال پیش شرایط این گونه نبود و الان عده‌ای مهاجرت کرده‌اند. در واقع در دوره‌ای فقدان حمایت درست از بچه‌های انیمیشن، موجب شد که انیماتورها بیکار شوند و بسیاری از آنها از این کشور رفتند و بسیاری دیدند فقط در ایران امکان کار انیمیت وجود ندارد و در سایر کشورها مثل ترکیه، هند و چین هم این صنعت وجود دارد؛ بنابراین، از آنها سفارش گرفتند. بعضی‌ها مستقیم آنجا رفتند و کار می‌کنند و بعضی ایران مانده‌اند و برای کمپانی‌های خارجی کار می‌کنند. بیشتر آنها به دلیل نزدیکی ایران به ترکیه رفتند تا در صورت لزوم بتوانند به سرعت به ایران بیایند. عظیمی یادآوری کرد: مشکل این است که در ۸ سال گذشته از بچه‌های انیمیشن کمتر حمایت شد و سفارش کمتر به آنها داده شد، بسیاری از بچه‌های ما با مشکل روبه‌رو بودند. اگرنه، جشنواره‌ای مانند کودک و نوجوان برای انیمیشن ارزش ویژه‌ای قائل است و همین الان چند انیمیشن سینمایی خیلی خوب داریم که از آنها استقبال می‌شود؛ یعنی همه شرایط مهیاست، اما نیرو کم و نیاز به حمایت داریم. او با ابراز امیدواری گفت: بچه‌های انیمیشن ساز در این چندسال از لحاظ استعداد خود را ثابت کرده‌اند. اگر همین روند تولید انیمیشن مثل بچه زرنگ و پسر دلفینی ادامه پیدا کند، می‌توانیم به بازگشت بچه‌های انیماتور امیدوار باشیم.

سهم انیمیشن در پیشرفت سینمای کودک و نوجوان

هنرمند دیگری که سراغش رفتیم، حامد جعفری، تهیه‌کننده «بچه زرنگ» است که موفقیت‌های بسیاری هم در عرصه داخلی و خارجی به دست آورده است. او درباره وضعیت سینمای کودک و انیمیشن ایران گفت: سینمای کودک و به ویژه سینمای انیمیشن در سال‌های اخیر نشان داده این هنر-صنعت رشدی فزاینده داشته و با وجود عمر محدود هنر-صنعت انیمیشن، ظرفیت درآمدزایی برای قالب سینما و رقابت را در کنار آثار رئال بزرگسال و آثار کمدی دارد و اگرچه کار کودک همچنان در نظر بسیاری از سینماداران، شرکت‌های پخش و مسئولان فرهنگی جدی گرفته نمی‌شود و مخاطبان این آثار به عنوان شهروندان درجه دوم سینما تلقی می‌شوند، اما همچنان استودیوهای سازنده رو به جلو حرکت می‌کنند و با وجود همه ناملایمات، سهم و نقش خود را برای پیشرفت سینمای کودک و نوجوان ایفا می‌کنند.

علیه خانواده‌های سینمارو

این تهیه‌کننده درباره اختصاص سانس به آثار سینمای کودک و انیمیشن عنوان کرد: در این سال‌ها شاهد بودیم خیلی از سینماداران با وجود فروش بالای یک اثر کودک، رغبتی برای سانس‌دهی متناسب این آثار با فرصت تماشای کودکان و خانواده‌ها در سینما نشان نمی‌دهند و سرویس‌دهی نامناسب به آثار کودک ترجیح می‌دهند به جای صبوری برای آثار کودک، ظرفیت خود را در اختیار آثاری قرار دهند که به طور عمده مرتبط با سینمای کمدی بزرگسال است و به لحاظ محتوایی چندان مناسب کودکان و خانواده‌ها نیست. گویی حضور خانواده‌ها در سینما، اساسا فاقد اهمیت است؛ هر چند حتی اگر اقتصادی هم به ماجرا نگاه کنیم، حتما خانواده‌ها، مخاطبان وفاداتری برای سینما خواهند بود و باید برای حفظ و توسعه حضور خانواده‌ها در سینما برنامه‌ریزی کنیم.

او با ارائه راهکاری برای دیده شدن آثار انیمیشن به خصوص در فرآیند اکران که با دست‌اندازهای مختلفی روبه‌رو می‌شود، گفت: به نظرم مهم‌ترین وظیفه دولت برای ایفای نقش نظارتی و حمایت از هنر صنعت انیمیشن، ایجاد فرصت‌هایی است که موجب شکوفایی بیشتر این هنر-صنعت در رقابت با دیگر گونه‌های سینمایی شود. به عنوان مثال می‌شود در آیین‌نامه‌های اکران این طور می‌توان پیش‌بینی کرد که اگر یک فیلم رئال و یک فیلم انیمیشن با شرایط برابر متقاضی اکران بودند، اولویت با فیلم انیمیشن باشد و یا اگر همه فیلم‌ها در سینما شش هفته برای حضور در سرگروه فرصت دارند، فیلم‌های انیمیشن ده هفته فرصت اکران در سرگروه داشته باشند.

بی‌عدالتی در اکران یک گونه پرمخاطب

تهیه‌کننده انیمیشن فیلشاه در پاسخ به این پرسش که آیا برای اکران انیمیشن بچه زرنگ با مشکلی روبه‌رو شدید و چه راهکاری برای مدیریت نامنظم اکران فیلم‌ها به نظرتان می‌رسد، گفت: مسأله دیگری که در اکران بچه‌زرنگ با آن مواجه بودیم مربوط به نسبت سانس‌های اختصاص داده شده به انیمیشن بچه‌زرنگ در مقایسه با باقی فیلم‌های بزرگسال روی پرده سال ۱۴۰۲ بود؛ همین مقایسه می‌تواند نشانگر بی‌عدالتی در توزیع سانس برای فیلم کودک باشد، آن هم فیلمی که در فروش همپای آثار کمدی موفق گیشه، فروش داشته و پیش آمده است؛ لذا وقتی کمی با دقت بررسی می‌کنیم، می‌بینیم حتی با فروش هفتگی بالای انیمیشن سینمایی بچه‌زرنگ، باز هم سانس‌های اختصاص یافته به این فیلم از سوی سینماداران، با اختلاف قابل توجهی کم تعداد تر از فیلم‌های کمدی بوده که از «بچه‌زرنگ» هم کمتر فروش داشته‌اند و حتی آن تعداد کم سانس نیز به طور عمومی در زمان‌هایی اختصاص داده شده که کمتر مناسب حضور خانواده و فرزندان‌شان بوده است.

سینماداران بچه‌ها را جزو مخاطبان نمی‌دانند

او درباره علت کم اختصاص دادن سانس به فیلم‌های کودک و انیمیشن تشریح کرد: به نظرم یک علت می‌تواند این باشد که سینماداران هم سینما را برای خانواده‌ها به عنوان مخاطب هدف خودشان نمی‌دانند و بچه‌ها را به عنوان یک بخش جدی از سینما نپذیرفته‌اند، درحالی که بچه‌ها اگر سینمارو شدند، در آینده نیز مشتری سینما خواهند بود، حتی خانواده هم اگر احساس کنند که سینما می‌تواند محل تفریح امنی برای خودشان و بچه‌ها باشد، به طور حتم مخاطبان وفاداری می‌شوند که سینما در سبد مصرف فرهنگی‌شان، پای ثابت خواهد بود. می‌توانیم هزاران مثال از این موضوعات را پیدا کنیم؛ فقط باید افرادی که شناخت کافی از موضوع دارند بر آن متمرکز شده و با مشورت نخبگان و اهل فن راهکارهای حمایتی و نقاط نظارتی درست برای تولی‌گری دولت را بیابند.

کمپانی؛ محوریت تألیف

بهنود نکویی، کارگردان انیمیشن «بچه زرنگ» نفر بعدی است که درباره تفاوت تولید انیمیشن با دیگر گونه‌های تصویری با جام‌جم صحبت کرد و گفت: انیمیشن در تالیف و خلق با دیگر گونه‌های تصویری تفاوت و تمایز دارد. مؤلف و خالق یک کار تلویزیونی تهیه‌کننده‌اش است، اما مؤلف و خالق انیمیشن کارگردانش است. نکویی ادامه داد: وقتی در سینمای رئال می‌خواهیم یک اثر را بررسی کنیم به سراغ تهیه‌کننده، کارگردان و نویسنده آن می‌رویم و آنها را خالق یا مؤلف کار می‌دانیم. درحالی که خلاف همه این آثار که محوریت تألیف و خلق آن با یک شخص مشخصی بوده، در انیمیشن محوریت تألیف براساس یک کار جمعی است که بر مدار استودیو می‌چرخد. به همین دلیل، تألیف انیمیشن را کمپانی‌محور یا استودیومحور می‌دانیم. همان‌طور که آثار انیمیشن مطرح دنیا مثل کارهای پیکسار، دیزنی، برادران وارنر، دریم ورکز و... را هم با کمپانی‌هایشان می‌شناسیم.

مسیر تولید انیمیشن هموارتر شده

این کارگردان انیمیشن درباره چگونگی وضعیت تولید انیمیشن در ایران تشریح کرد: در سال‌های اخیر با رشد چشمگیر انیمیشن در کشور، چه در تعداد انیمیشن‌ها و چه در تجربه استودیوها برای ساخت فیلم‌های انیمیشن به‌روز و باکیفیت مواجه هستیم. امروز انیمیشن‌های بیشتری با پیشرفت محتوایی و فرمی در مسیر تولید هستند که این مسیر برای آنها به نسبت ده‌سال پیش روان‌تر شده است. بسیاری از هنرمندان با تخصص‌های کلیدی در حوزه انیمیشن در این سال‌ها در داخل استودیوها آموزش دیده‌اند و رشد کرده‌اند و الان تجربه و توانمندی ارزشمندی دارند و همین موضوع یکی از دلایل پیشرفت هنر-صنعت انیمیشن در داخل کشور بوده است.

متحرک‌سازی؛ مهم‌ترین عنصر

نکویی درباره مهم‌ترین مشکلات و چالش‌های تولید انیمیشن در ایران توضیح داد: در زمینه تولید یکی از مهم‌ترین مسائل و چالش‌ها، متحرک‌سازی، انیمیت و مسائل فنی مرتبط با آن است. انیمیت، زبان بیان فیلم است که یکی از شاخصه‌های مهم تفاوت دنیای فیلم زنده با سینمای انیمیشن است. یکی از مهم‌ترین موضوعات در انیمیشن جهان، متحرک‌سازی انسان است که کمپانی‌های بزرگی همچون دیزنی و پیکسار، هم‌چنان فرآیندی با آزمون‌وخطا برای این موضوع را پشت سر می‌گذارند؛ چون متحرک‌سازی درواقع همان بازیگری سینماست و زمانی یک بازیگر در یک صحنه موفق عمل می‌کند که بیان، لحن و زبان بدنی بی‌بدیل

قاب

خبر خوب برای دوستداران داستان‌های حماسی

«چاه سرخ»، «داغ سرخ» و «رودی و مستر موسفید» سه رمان حماسی، به تازگی در انتشارات سوره‌مهر به چاپ رسید. چاه سرخ به قلم محمود مهدوی، لحظات دردناک و حماسی نبرد ملی میهنی «چالدران» را برای مخاطب روایت می‌کند. داغ سرخ از حسین شمس‌آبادی نگاهی متفاوت به حماسه سربداران دارد و روایت‌گر زندگی مردم غیور خراسان است که به ۱۲۰ سال چیرگی مغول‌ها بر ایران پایان می‌دهند. آخرین کتاب که با نام «رودی و مستر مو سفید» به نویسندگی مینا سعادت‌پور منتشر شده است، فضایی فانتزی دارد و داستان دختری ۱۵ ساله به نام رودابه است که در یک جهان موازی، با یکی از شخصیت‌های شاهنامه دوست می‌شود و ماجراهای زیادی را خلق می‌کند.

صحنه

رشت در انتظار «آدولف» است

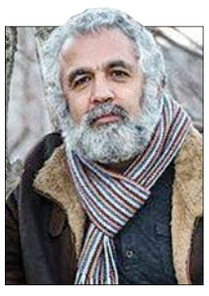

علیرضا کوشک‌جلالی، کارگردان ایرانی مقیم آلمان، به‌زودی تازه‌ترین نمایش خود را در شهر رشت روی صحنه می‌برد. او که جزو معدود هنرمندان تئاتر است که در شهرهای گوناگون ایران نمایش‌های مختلفی را اجرا می‌کند، حالا هم در تدارک اجرای نمایش تازه‌ای است باعنوان «در انتظار آدولف» که آن را در سالن تئاتر هلال احمر رشت روی صحنه می‌برد. متن این نمایش نوشته مشترک ماتیو دلاپرته، الکساندر دلاپاتلیر است که با ترجمه و کارگردانی کوشک جلالی روی صحنه می‌رود. این کارگردان تئاتر در چند سال گذشته به‌صورت مداوم کارگاه‌هایی آموزشی را در شهرهای مختلف برپا کرده و نمایش‌های مختلفی را با حضور هنرجویان این کارگاه‌ها اجرا کرده است. کوشک‌جلالی نمایش خود را با بازی (به ترتیب ورود) بهنام گلرنگ، شیرین محسنی، ارشیا زمانی، عارف روستای و آنا سائل روی صحنه می‌برد. دیگر اعضای گروه اجرایی آن به‌شرح زیر هستند: دستیار کارگردان: عارف روستای، برنامه‌ریز و مدیر صحنه: زهرانورا نجفی، منشی صحنه: میترا کاظمی، طراح صحنه: رضا شریفی، طراح گرافیک: امیر دشتوایی، طراح لباس: آنا سائل. این نمایش قرار است از ۹ آبان در سالن تئاتر هلال احمر رشت روی صحنه برود.

قفسه

ترجمه یک اثر دینی کودکانه به زبان ترکی

کتاب «لینا لونا» با ترجمه معصومه آیدین توسط انتشارات «کوثر» و با همکاری دفتر نشر فرهنگ اسلامی و مرکز ساماندهی ترجمه و نشر معارف اسلامی و علوم انسانی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، روانه بازار نشر کشور ترکیه شد. کتاب «لینا لونا» اثر خانم کلر ژوبرت برگرفته از داستانی فانتزی برای کودکان با محوریت مسائل دینی است. ژوبرت با قلم کودکانه دلنشین و با خلق شخصیت «لینا لونا»، یک کتاب خواندنی و به‌یادماندنی برای کودکان پنج تا نه‌ساله نوشته است. این اثر از نشر فرهنگ اسلامی در بستر یک داستان تخیلی روایت می‌شود که براساس آیات الهی و روایات دینی نگاشته شده و با تصویرگری زیبا و رؤیایی خود، به‌راحتی مهمان دنیای خردسالان می‌شود. تربیت و آموزش مفاهیم اخلاقی یکی از دغدغه‌های والدین است. آنها دوست دارند که مهارت‌های اجتماعی و ارزش‌های اخلاقی را به‌خوبی به کودکانشان آموزش بدهند. کتاب‌های متناسب با کودک یکی از روش‌های انتقال این مفاهیم به کودکان است. این کتاب‌ها با زبانی ساده همراه با تصاویر نقش‌پررنگی در پرورش کودکان دارند، به‌خصوص اگر برپایه قرآن و ارزش‌های اسلامی نوشته شده باشند.